

ПОВНОГО ТОВАРИСТВА «ЛОМБАРД ЛІДЕР» ЩЕРБАТЮК Н.Г. І КОМПАНІЯ»

Примітки до фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2022 року

1. Інформація про Товариство

ПОВНЕ ТОВАРИСТВО «ЛОМБАРД ЛІДЕР» ЩЕРБАТЮК Н.Г. І КОМПАНІЯ» (надалі по тексту – «Товариство») зареєстровано 02.06.2016 року.

Повне найменування: ПОВНЕ ТОВАРИСТВО «ЛОМБАРД ЛІДЕР» ЩЕРБАТЮК Н.Г. І КОМПАНІЯ»

Код за ЄДРПОУ: 40531232

Місцезнаходження Товариства: Україна, 24400, Вінницька обл., м. Бершадь, вул. Першотравнева, б.4,

Цілями діяльності Товариства є одержання прибутку та використання його в інтересах учасників Товариства.

Предметом діяльності Товариства є надання фінансових послуг, а саме надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2021 р. та 31 грудня 2022 р. складала 8 та 9 осіб, відповідно.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства не затверджена аудитором.

2.2. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2020 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2015 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2021 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основи підготовки фінансової звітності

Заява про відповідність

Ця фінансова звітність підготовлена відповідно до Міжнародних Стандартів Фінансової Звітності (далі - МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), у редакції, затвердженій Радою по Міжнародним стандартам фінансової звітності (Рада з МСФЗ).

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Компанії для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Підготовлена Компанією фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2021 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Компанія керувалася також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Основа складання фінансової звітності

Ця фінансова звітність складена на основі принципу історичної вартості, за винятком зазначеного в основних положеннях облікової політики нижче (наприклад, оцінка окремих фінансових інструментів, що оцінюються відповідно до МСБО (IAS) 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» та інших).

Функціональна валюта та валюта подання

Фінансова звітність представлена в українській гривні, що є функціональною валютою Компанії. Вся фінансова інформація, представлена в українських гривнях, округляється до найближчої тисячі, якщо не вказано інше. Гривня не є вільноконвертованою валютою за межами України.

Припущення щодо функціонування компанії в найближчому майбутньому

Фінансова звітність була підготовлена виходячи з припущення, що Компанія буде продовжувати свою діяльність як діюче підприємство в осяжному майбутньому, що передбачає реалізацію активів та погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності.

Таким чином, керівництво Компанії підготувало цю фінансову звітність відповідно до принципу подальшого безперервного функціонування. Формуючи таке професійне судження, керівництво врахувало фінансовий стан Компанії, свої існуючі наміри, заплановану в бюджеті прибутковість діяльності у майбутньому та доступ до фінансових ресурсів, а також проаналізувало вплив поточної фінансової та економічної ситуації на майбутню діяльність Компанії.

При цьому слід зазначити, що на дату затвердження звітності, Компанія функціонує в нестабільному середовищі, що пов'язано з наслідками світової економічної кризи та нестабільної ситуації у країні. Стабілізація економічної ситуації в Україні буде значною мірою залежати від ефективності фіскальних та інших заходів, що будуть здійснюватися урядом України. У той же час не існує чіткого уявлення того, яких заходів вживатиме уряд України для подолання кризи. У зв'язку з відсутністю чіткого плану заходів уряду по виходу з кризи неможливо достовірно оцінити ефект впливу поточної економічної ситуації на фінансовий стан Компанії. В результаті виникає невизначеність, яка може вплинути на майбутні операції, можливість відшкодування вартості активів Компанії та здатність Компанії обслуговувати і платити за своїми боргами в міру настання термінів їх погашення. Дана фінансова звітність не включає ніяких коригувань, які можуть мати місце в результаті такої невизначеності. Про такі коригування буде повідомлено, якщо вони стануть відомі та зможуть бути оцінені.

3.2. Основні судження, оцінки та фактори невизначеності

Компанія використовує оцінки та припущення, які впливають на суми, що визнаються у фінансовій звітності, та на балансову вартість активів і зобов'язань протягом наступного фінансового року. Розрахунки та судження постійно переглядаються і базуються на попередньому досвіді керівництва та інших факторах, у тому числі на очікуваннях щодо майбутніх подій, які вважаються обґрунтованими за існуючих обставин. Крім суджень, які передбачають облікові оцінки, керівництво Компанії також використовує професійні судження при застосуванні облікової політики. Професійні судження, які чинять найбільш суттєвий вплив на суми, що відображаються у фінансовій звітності, та оцінки, результатом яких можуть бути значні коригування балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року включають:

Термін корисного використання основних засобів та нематеріальних активів

Оцінка термінів корисного використання основних засобів та нематеріальних активів є предметом професійного судження, яке базується на основі досвіду використання аналогічних активів. Майбутні економічні вигоди від даних активів, виникають переважно від їх поточного використання під час надання послуг. Тим не менш, інші фактори, такі як фізичний та моральний знос, часто призводять до змін розмірів майбутніх економічних вигід, які як очікується будуть отримані від використання даних активів.

Керівництво періодично оцінює правильність остаточного терміну корисного використання основних засобів та нематеріальних активів. Ефект від перегляду остаточного терміну корисного використання основних засобів та нематеріальних активів відображається у періоді, коли такий перегляд мав місце чи в майбутніх звітних періодах, якщо можливо застосувати. Відповідно, це може вплинути на величину майбутніх амортизаційних відрахувань та балансову вартість основних засобів.

Оцінка справедливої вартості фінансових інструментів

Якщо ціна фінансового інструмента, що котирується на ринку, доступна, справедлива вартість розраховується, базуючись на ній. Коли на ринку не спостерігається параметрів для оцінки, або

вони не можуть бути виведені з наявних ринкових цін, справедлива вартість визначається шляхом аналізу інших наявних ринкових даних, прийнятних для кожного продукту, а також шляхом застосування моделей ціноутворення, які використовують математичну методологію, засновану на прийнятих фінансових теоріях. Моделі ціноутворення враховують договірні умови по фінансових інструментах, а також ринкові параметри оцінки, такі, як процентні ставки, волатильність та валютні курси обміну. Коли ринкові параметри оцінки відсутні, керівництво здійснює судження на основі своєї найкращої оцінки такого параметра за даних обставин, що обґрунтовано відображає ціну по даному інструменту, яка була б визначена ринком, за умови наявності ринку. При здійсненні даної оцінки використовуються різноманітні прийнятні методи, включаючи дані подібних інструментів, історичні дані і методи екстраполяції. Компанія вважає, що бухгалтерські оцінки та припущення, які мають відношення до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності піддаються змінам з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо процентних ставок, волатильності, змін валютних курсів, коригувань при оцінці інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи/(витрати) може бути значним.

Якби керівництво використовувало інші припущення щодо процентних ставок, волатильності, курсів обміну валют і коригувань при оцінці інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів в разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений в фінансовій звітності чистий прибуток та збиток Компанії. У Примітках міститься детальна інформація про використані методики оцінки та ключові припущення, використані під час визначення справедливої вартості фінансових інструментів.

Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Компанії застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Компанії фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Компанія проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

Управлінський персонал оцінює зменшення корисності депозитів в банках, грошей та їх еквівалентів, визначаючи ймовірність відшкодування їх вартості на основі детального аналізу банків. Фактори, що беруться до уваги, включають фінансовий стан банку, кредитні рейтинги, присвоєні банку, та історію співробітництва з ним.

Станом на 31.12.2020 року, управлінський персонал не ідентифікував ознак знецінення грошових коштів та їх еквівалентів у інших банках, і, відповідно, не створив резерви на покриття збитків від знецінення цих сум.

Однак, суттєве погіршення економічної ситуації в Україні, значна девальвація української гривні, нестача ліквідних коштів у банківському секторі та дострокове зняття депозитів, разом із фінансовими труднощами українських банків, призводять до суттєвої невизначеності оцінок щодо можливості їх відшкодування.

У разі, якщо банки не зможуть повернути Компанії гроші та їх еквіваленти після звітної дати, необхідно буде відобразити в обліку додаткові збитки від зменшення корисності.

Резерв сумнівних боргів

Компанія не проводить нарахування резерву сумнівних боргів.

Податкове законодавство

Податкове, валютне та мите законодавство України може тлумачитись по-різному і часто змінюється. Відповідні органи можуть не погодитися з тлумаченнями цього законодавства керівництвом Компанії у зв'язку з діяльністю Компанії та операціями в рамках цієї діяльності.

Податкові органи можуть перевіряти податкові питання у фінансових періодах протягом трьох календарних років після їх закінчення. За певних обставин перевірка може стосуватися довших періодів. В результаті можуть бути нараховані додаткові суттєві суми податків, штрафи та пені.

Інші джерела невизначеності

Незважаючи на здійснення українським урядом низки стабілізаційних заходів, спрямованих на забезпечення ліквідності українських компаній, невизначеність щодо доступу до капіталу та

вартості капіталу для Компанії та його контрагентів триває і надалі, що може негативно вплинути на фінансовий стан Компанії, результати її діяльності та перспективи розвитку. Керівництво не може достовірно оцінити вплив на фінансовий стан Компанії будь-якого подальшого погіршення ситуації з ліквідністю на фінансових ринках та підвищення нестабільності на валютних ринках та ринках капіталу. На думку керівництва, вживаються усі необхідні заходи для підтримки життєздатності та зростання господарської діяльності Компанії у поточних умовах.

3.3. Зміни у поданні

У випадку, коли Компанія ретроспективно застосовує зміни у обліковій політиці, ретроспективно перераховує та/або рекласифікує статті у фінансовій звітності, що призводить до зміни даних попереднього періоду, Компанія робить відповідні розкриття у розділі Приміток "Виправлення помилок". У представленій фінансовій звітності Компанія не робила вищезгадані розкриття, оскільки не мала помилок у минулому періоді, а ретроспективні застосування (у разі, якщо вони мали місце) не вплинули на минулі періоди та не змінили вхідні сальдо та порівняльні дані фінансової звітності.

3.4. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

Нижче стисло наведені стандарти та роз'яснення, які були випущені, але ще не вступили в дію на момент складання фінансової звітності. Компанія розглядає та має намір застосувати ці стандарти.

У липні 2014р. вийшла нова редакція **МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»**, яка замінює МСФО (IAS) 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» та всі попередні редакції МСФО (IFRS) 9. МСФО (IFRS) 9 об'єднує три частини проекту по обліку фінансових інструментів: класифікація та оцінка, знецінення та облік хеджування. МСФО (IFRS) 9 набуває чинності у відношенні річних звітних періодів, які починаються 1 січня 2018 р. або після цієї дати, при цьому допускається дострокове застосування. За виключенням обліку хеджування стандарт застосовується ретроспективно, але представлення порівняльної інформації не є обов'язковим. Вимоги щодо обліку хеджування, головним чином застосовуються перспективно, за деякими виключеннями. Наразі Компанія оцінює вплив цього нового стандарту на її фінансову звітність. Попередні висновки щодо такого оцінювання свідчать про необхідність впровадження більш ретельного підходу до визначення справедливої вартості фінансових активів.

МСФЗ (IFRS) 15 «Виручка за договорами з покупцями» виданий в травні 2014 р. передбачає модель, яка включає п'ять етапів, яка буде застосовуватися у відношенні до виручки за договорами з покупцями. Згідно МСФЗ (IFRS) 15 виручка визнається в сумі, яка дорівнює відшкодуванню, право на яке суб'єкт господарювання очікує отримати в обмін на передачу товару або послуг покупцю. Новий стандарт по виручці замінить всі існуючі вимоги МСФЗ до визнання виручки. Буде вимагатися повне ретроспективне застосування або модифіковане ретроспективне застосування для річних періодів, що починаються з 1 січня 2018 року або після цієї дати, при цьому допускається дострокове застосування. МСФЗ (IFRS) 15 містить більш ретельні вимоги до представлення та розкриття інформації, ніж діючі МСФЗ. Вимоги до представлення вносять значні зміни в існуючу практику та значним чином збільшують обсяг інформації, яка вимагається до розкриття в фінансовій звітності. Наразі Компанія продовжує оцінювати вплив цього стандарту на фінансову звітність. Попередні оцінки свідчать про незначний характер витрат за гарантіями за контрактами із клієнтами та відносно невеликий термін надходження вигід від контрактів. Передбачається незначний вплив цього стандарту на фінансову звітність.

Поправки в МСФЗ (IFRS) 10 та МСФЗ (IAS) 28 «Продаж або внесення активів угодах між інвестором або його асоційованою компанією або спільним підприємством» розглядають протиріччя між МСФЗ (IFRS) 10 та МСФО (IAS) 28 в частині обліку втрати контролю над дочірнім підприємством, яке продається асоційованій організації або спільному підприємству або вноситься в них. Поправки роз'яснюють, що прибуток або збиток, який виникає в результаті продажу або внеску активів, які представляють собою бізнес згідно визначенню в МСФЗ (IFRS) 3 в угоді між інвестором та його асоційованою компанією або спільним підприємством, визнаються в повному обсязі. Однак прибуток або збиток, який виникає в результаті продажу або внеску активів, які не представляють собою бізнес, визнаються тільки в межах частки участі, що є у інших, ніж організація, інвесторів в асоційовану компанію або спільне підприємство. Рада по МСФЗ перенесла дату набуття чинності даних поправок на невизначений строк, однак суб'єкт господарювання, який застосовує дані поправки достроково, повинний застосовувати їх перспективно. Компанія очікує, що вказані поправки суттєво не вплинуть на її фінансову звітність.

Поправки до МСБО (IAS) 7 «Ініціатива в сфері розкриття інформації»
Поправки до МСБО (IAS) 7 «Звіт про рух грошових коштів» є частиною ініціативи Ради по МСФЗ в сфері розкриття інформації та потребують, щоб організація розкривала інформацію, яка дозволяє користувачам фінансової звітності оцінити зміни в зобов'язаннях, зумовлених фінансовою

діяльністю, включаючи такі зміни, обумовлені грошовими потоками, так і зміни, що не обумовлені ними. При першому застосуванні даних поправок суб'єкти господарювання не зобов'язані представляти порівняльну інформацію за попередні періоди. Дані поправки набувають чинності для річних періодів, починаючи з 1 січня 2017 року або після цієї дати. Допускається дострокове застосування. Впровадження цих змін приведе до необхідності розкриття додаткової інформації.

Поправки до МСБО (IAS) 12 «Визнання відстрочених податкових активів у відношенні нереалізованих збитків»

Поправки роз'яснюють що суб'єкт господарювання повинен враховувати те, чи обмежує податкове законодавство джерела оподаткованого прибутку, напроти якого вона може робити вирахування при відновленні такої вирахованої тимчасової різниці. Крім того поправки містять вказівки щодо того, як суб'єкт господарювання повинен визначати майбутній прибуток до оподаткування, та перелічені обставини, при яких прибуток до оподаткування може передбачати відшкодування деяких активів в сумі, яка перевищує їх балансову вартість. Суб'єкти господарювання повинні застосовувати дані поправки ретроспективно. Однак при початковому застосуванні поправок зміна власного капіталу на початок найбільш раннього порівняльного періоду може бути визнано у складі нерозподіленого прибутку на початок періоду (або у складі іншого компонента власного капіталу відповідно) без розподілу змін між нерозподіленим прибутком та іншими компонентами власного капіталу на початок періоду. Суб'єкти господарювання, які застосовують таке звільнення повинні розкрити такий факт.

Дані поправки набувають чинності для річних періодів, що починаються з 1 січня 2017 року або пізніше цієї дати. Допускається дострокове застосування. Якщо суб'єкт господарювання застосує данні поправки у відношенні більш раннього періоду, він повинен розкрити такий факт. Очікується, що данні поправки не здійнять впливу на фінансову звітність Компанії.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 2 «Класифікація та оцінка операцій по виплатам на основі акцій». Рада по МСФЗ випустила поправки до МСФЗ (IFRS) 2 «Виплата на основі акцій», в яких розглядаються три основних аспекти:

- вплив умов переходу прав на оцінку операцій по виплатам на основі акцій з розрахунком грошовими коштами;
 - класифікація операцій по виплатам на основі акцій з умовою розрахунків на нетто-основі для зобов'язань по податку, утримуваному у джерела;
 - облік змін умов операцій по виплатам на основі акцій, в результаті якого операція перестає класифікуватися як операція з розрахунками грошовими коштами та починає класифікуватися як операція з розрахунками пайовими інструментами. При прийнятті поправок суб'єкти господарювання не повинні перераховувати інформацію за попередні періоди, однак допускається ретроспективне застосування, при умові застосування поправок у відношенні всіх трьох аспектів та врахуванні інших критеріїв. Поправки вступають в дію для річних періодів, що починаються 1 січня 2018 року або пізніше цієї дати. Допускається дострокове застосування.
- На даний час Компанія оцінює можливий вплив даних поправок на свою фінансову звітність. Попереднє оцінювання не виявило ознак впливу на фінансову звітність Компанії.

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»

МСФЗ (IFRS) 16 був виданий в січні 2016 року та замінює собою МСБО (IAS) 17 «Оренда», роз'яснення КРМФО (IFRIC) 4 «Визначення наявності в угодах ознак оренди», роз'яснення ПКР (SIC) 15 «Операційна оренда-стимули» та роз'яснення ПКР (SIC) 27 «Визначення сутності операцій, які мають юридичну форму оренди». МСФЗ (IFRS) 16 встановлює принципи визнання, оцінки, представлення та розкриття інформації про оренду та вимагає, щоб орендатори відображали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі, аналогічно порядку обліку, передбаченому МСБО (IAS) 17 для фінансової оренди. Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендаторів – у відношенні оренди активів з низькою вартістю (наприклад персональних комп'ютерів) та короткострокової оренди (тобто оренди зі строком не більше 12 місяців). На дату початку оренди орендатор буде визнавати зобов'язання у відношенні орендних платежів (тобто зобов'язання по оренді), а також актив, який представляє право користування базовим активом впродовж терміну оренди (тобто актив у формі права користування). Орендатори зобов'язані будуть визнавати відсотковий дохід із зобов'язань по оренді окремо від витрат по амортизації активу у формі права користування. Орендатори також повинні будуть переоцінювати зобов'язання по оренді при настанні визначеної події (наприклад зміни строків оренди, зміни майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, які використовуються для визначення таких платежів). В більшості випадків орендатор буде враховувати суми переоцінки зобов'язань по оренді в якості корегування активу в формі права користування.

Порядок обліку для орендодавця у відповідності до МСФЗ (IFRS) 16 практично не змінюється у порівнянні з діючими вимогами МСБО (IAS) 17. Орендодавці будуть продовжувати

класифікувати оренду, використовуючи ті ж самі принципи класифікації, що існують в МСБО (IAS) 17, відокремлюючи два різновиди оренди: операційну та фінансову.

Крім цього, МСФЗ (IFRS) 16 вимагає від орендодавців та орендарів розкриття більшого обсягу інформації у порівнянні МСБО (IAS) 17.

МСФЗ (IFRS) 16 набуває чинності у відношенні для річних періодів, які починаються з січня 2019 року або пізніше цієї дати. Допускається дострокове застосування, але не раніше застосування суб'єктом господарювання МСФЗ (IFRS) 15. Орендар може застосувати цей стандарт з використанням ретроспективного підходу або модифікованого ретроспективного підходу. Перехідні положення стандарту передбачають окремі звільнення.

В 2017 році Компанія планує оцінити можливий вплив МСФЗ (IFRS) 16 на свою фінансову звітність.

Класифікація активів та зобов'язань на короткострокові/поточні та довгострокові/непоточні.

У звіті про фінансовий стан Компанія представляє активи та зобов'язання на основі їх класифікації на поточні/короткострокові та непоточні/довгострокові. Актив є поточним, якщо:

а) Компанія сподівається реалізувати цей актив або має намір продати чи спожити його у своєму нормальному операційному циклі;

б) актив утримується в основному з метою продажу;

в) Компанія сподівається реалізувати актив протягом дванадцяти місяців після звітного періоду; або

г) актив є грошовими коштами чи еквівалентами грошових коштів (як визначено у МСБО 7), якщо немає обмежень щодо обміну чи використання цього активу для погашення зобов'язання принаймні протягом дванадцяти місяців після звітного періоду.

Усі інші активи класифікуються як непоточні.

Зобов'язання є поточним, якщо:

а) Компанія сподівається погасити це зобов'язання в ході свого нормального операційного циклу;

б) це зобов'язання утримується в основному з метою продажу;

в) зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

г) Компанія не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом як мінімум дванадцяти місяців після звітного періоду.

Компанія класифікує всі інші зобов'язання як непоточні.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання класифікуються як непоточні/довгострокові активи та зобов'язання.

Операції в іноземних валютах

Українська гривня є функціональною валютою і валютою представлення фінансової звітності.

Операції в інших валютах розглядаються, як операції в іноземній валюті. Операції в іноземній валюті спочатку відображаються у функціональній валюті за курсом НБУ, що діє на дату здійснення операції. Монетарні активи і зобов'язання, виражені в іноземній валюті, перераховуються у функціональну валюту за курсом НБУ, що діє на звітну дату. Доходи і збитки від курсових різниць, що виникають у результаті розрахунків по операціях і перерахунку монетарних активів і зобов'язань у функціональну валюту за офіційними обмінними курсами НБУ на кінець періоду, відображаються у складі прибутку чи збитку за період як прибутки мінус збитки від переоцінки іноземної валюти.

Компанія не використовувала в своїй діяльності операції з іноземними валютами.

Зменшення корисності активів

На кожну звітну дату Компанія визначає, чи є ознаки можливого зменшення корисності активу. Якщо такі ознаки існують, то розраховується вартість відшкодування активу з метою визначення розміру збитків від знецінення (якщо такий має місце). Вартість очікуваного відшкодування активу - це більша з двох значень: справедлива вартість активу за вирахуванням витрат на продаж та вартість використання активу. Сума очікуваного відшкодування визначається для окремого активу, за винятком активів, що не генерують надходження грошових коштів і, в основному, незалежні від надходжень, що генеруються іншими активами або групою активів. Якщо балансова вартість активу перевищує його суму очікуваного відшкодування, актив вважається таким, корисність якого зменшилася і списується до вартості відшкодування. При оцінці вартості використання активу, майбутні грошові потоки дисконтуються за ставкою дисконтування до оподаткування, яка відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей у часі та ризики, властиві активу. Збитки від зменшення корисності визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки за період у складі тих категорій витрат, які відповідають функції активу, корисність якого зменшилася.

На кожну звітну дату Компанія визначає, чи є ознаки того, що раніше визнані збитки від зменшення корисності більше не існують або зменшилися. Якщо така ознака є, розраховується

сума очікуваного відшкодування. Раніше визнані збитки від зменшення корисності відновлюються тільки в тому випадку, якщо мала місце зміна в оцінці, яка використовувалася для визначення суми очікуваного відшкодування активу, з часу останнього визнання збитку від зменшення корисності. У зазначеному випадку балансова вартість активу підвищується до очікуваного відшкодування суми. Отримана сума не може перевищувати балансову вартість (за вирахуванням амортизації), за якою даний актив визнавався б у випадку, якби в попередні періоди не був визнаний збиток від зменшення корисності. Сторнування вартості визнається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період. Після такої зміни вартості, майбутні амортизаційні відрахування коригуються таким чином, щоб амортизувати переглянута балансова вартість активу, за вирахуванням залишкової вартості, на систематичній основі протягом строку корисної служби.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи (далі – НМА), що було придбано окремо, при первісному визнанні оцінюються за собівартістю. Компанія класифікує актив як НМА, якщо це немонетарний актив, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований. Після первісного визнання НМА відображається за його собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. НМА, що було створено всередині Компанії, за виключенням капіталізованих витрат на розробку, не капіталізуються, і відповідні витрати відображаються у складі прибутку та збитку за період, в якому вони виникли.

Витрати на дослідження та розробку

Видатки на дослідження відносяться на витрати у періоді їхнього понесення. НМА, що виникає в результаті розробки (чи в результаті етапу розробки внутрішнього проекту), визнаються якщо Компанія може довести наступне:

- а) технічну можливість завершити створення нематеріального активу так, щоб він був придатний до використання або продажу;
- б) свій намір завершити створення нематеріального активу та використовувати або продати його;
- в) свою здатність використовувати або продати нематеріальний актив;
- г) як нематеріальний актив генеруватиме ймовірні майбутні економічні вигоди. Серед іншого, суб'єктові господарювання слід довести існування ринку для продукції нематеріального активу чи для самого нематеріального активу або (якщо його використовуватимуть внутрішньо) корисність нематеріального активу;
- г) наявність відповідних технічних, фінансових та інших ресурсів для завершення розробки та використання чи продажу нематеріального активу;
- д) свою здатність достовірно оцінити видатки, які відносяться до нематеріального активу протягом його розробки.

Строк корисної експлуатації НМА може бути або визначеним, або невизначеним.

НМА з визначеним строком корисної експлуатації амортизуються на протязі цього строку та щорічно оцінюються на предмет знецінення, якщо мають місце ознаки знецінення цього НМА. Амортизація починається, коли НМА стає придатним до використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом. Амортизація припиняється на одну з двох дат, що відбулася раніше: на дату, з якої актив класифікується як утримуваний для продажу (або включається до ліквідаційної групи) відповідно до МСФЗ 5, або на дату, з якої припиняється визнання цього активу. Компанія рівномірно амортизує НМА із визначеним строком експлуатації протягом терміну їх використання.

Строк та метод амортизації для НМА з обмеженим строком корисного використання переглядаються як мінімум в кінці кожного звітного періоду. Зміна очікуваного строку корисного використання або передбачуваної структури споживання майбутніх економічних вигід, утілених в активі, змінює строк або метод амортизації відповідно та враховуються як зміна оціночних значень. Витрати на амортизацію НМА з визначеним строком корисного використання визнаються у звіті про прибутки та збитки у тій категорії витрат, яка відповідає функції НМА.

НМА з невизначеним строком корисної експлуатації не амортизуються, а тестуються на предмет знецінення щорічно або окремо, або на рівні одиниць, що генерують грошові потоки. Строк корисної експлуатації НМА з невизначеним строком експлуатації переглядаються щорічно з метою визначення того, наскільки прийнятно продовжувати відносити цей актив у категорію активів з невизначеним строком корисної експлуатації. Якщо це неприйнятно, зміна оцінки строку корисного використання - з невизначеного на визначений – здійснюється на перспективній основі. Прибуток або збиток, що виникає від припинення визнання нематеріального активу, визначається як різниця між чистими надходженнями від вибуття (якщо вони є) та балансовою вартістю активу, та визнаються у звіті про прибутки та збитки, в момент припинення визнання активу.

Основні засоби

Компанія класифікує актив як основний засіб, якщо це матеріальний об'єкт, що його: а) утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг для надання

в оренду або для адміністративних цілей; б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду. Собівартість об'єкта основних засобів визнається активом, якщо і тільки якщо: а) є ймовірність, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з об'єктом, надійдуть до Компанії; б) собівартість об'єкта можна достовірно оцінити.

Майно та обладнання відображаються за собівартістю, за вирахуванням витрат на поточне обслуговування, накопиченого зносу та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Балансова вартість майна та обладнання переглядається на предмет зменшення корисності у разі виникнення подій чи обставин, які б вказували на ймовірність того, що балансова вартість такого активу не може бути відшкодована.

Нарахування амортизації активу починається з дати, коли він став придатним для використання. Знос нараховується за прямолінійним методом протягом таких строків корисної служби:

Будинки, споруди, передавальні пристрої- 20-60 років,

Машини та обладнання - 5-60 років,

З них:

Електронно-обчислювальні машини - 2-5 років,

Транспортні засоби - 5-40 років,

Інші основні засоби -4-20 років.

Витрати на проведення ремонту орендованого основного засобу визнаються в балансовій вартості об'єкта основних засобів, якщо задовольняють критерії визнання, та амортизується на протязі строку оренди, використовуючи принцип пріоритету змісту над формою (якщо договір оренди укладено на один рік, існує можливість та вірогідні наміри автоматичної пролонгації, для розрахунку амортизації приймається строк корисної експлуатації). При розірванні довгострокового договору оренди балансова вартість покращень (за вирахуванням накопиченої на той момент амортизації) має бути списана на витрати поточного періоду.

Залишкова вартість, строки корисної служби та методи нарахування амортизації активів аналізуються наприкінці кожного звітного року і коригуються за необхідності. Витрати на ремонт та відновлення відображаються у звіті про сукупні прибутки та збитки у періоді, в якому такі витрати були понесені, та включаються до статті «Інші адміністративні та операційні витрати», крім випадків, коли такі витрати підлягають капіталізації.

Основний засіб знімається з обліку при його вибутті або у випадку, якщо від його подальшого використання не очікується отримання економічних вигід. Прибуток або збиток від вибуття активу (розраховується як різниця між чистими надходженнями від вибуття та балансовою вартістю активу), включається до звіту про сукупні прибутки та збитки за період, в якому визнання активу припиняється у складі інших операційних прибутків та збитків.

Інвестиційна нерухомість

Інвестиційна нерухомість оцінюється за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації.

Амортизація, нарахована по прямолінійному методу на кожен об'єкт інвестиційної нерухомості окремо, виходячи із встановленого для такого об'єкта терміну використання.

Протягом звітного періоду інвестиційна власність приносила дохід у вигляді орендних платежів, які отримали своє відображення у звіті про фінансові результати. Прямі операційні витрати, пов'язані з інвестиційною власністю також отримали своє відображення у цьому звіті.

Запаси

Компанія визнає запаси як активи, які:

а) утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу;

б) перебувають у процесі виробництва для такого продажу або

в) існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Запаси оцінюються за вартістю, меншою з двох:

- собівартості, яка повинна включати всі витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан; та

- чистої вартості реалізації (це попередньо оцінена ціна продажу у звичайному ході бізнесу мінус попередньо оцінені витрати на завершення та попередньо оцінені витрати, необхідні для здійснення продажу).

Витрати на придбання запасів складаються з ціни придбання, ввізного мита та інших податків (окрім тих, що згодом відшкодовуються Компанії податковими органами), а також з витрат на транспортування, навантаження і розвантаження та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з придбанням готової продукції, матеріалів та послуг. Торговельні знижки, інші знижки та інші подібні їм статті вираховуються при визначенні витрат на придбання.

Компанія періодично переглядає запаси на предмет погіршення їх якості або старіння, з метою відображення їх в обліку відповідно до вищезазначених пунктів.

Оцінка запасів при вибутті здійснюється з використанням методу конкретної ідентифікації їх індивідуальної собівартості.

Коли запаси реалізовані, їхня балансова вартість повинна визнаватися витратами того періоду, в якому визнається відповідний дохід. Сума будь-якого часткового списання запасів до їх чистої вартості реалізації та всі втрати запасів повинні визнаватися витратами періоду, в якому відбувається часткове списання або збиток. Сума будь-якого сторнування будь-якого часткового списання запасів, що виникає в результаті збільшення чистої вартості реалізації, повинна визнаватися як зменшення суми запасів, визнаної як витрати в періоді, в якому відбулося сторнування.

Вибуття виробничих запасів на підприємстві оцінюється по собівартості першого зарахування на баланс підприємства (ФІФО), готової продукції за середньозваженою собівартістю та визнається у періоді одержання доходу від його використання.

Класифікація фінансових активів

Згідно з МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка», фінансові активи класифікуються на чотири категорії:

- фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток;
- інвестиції, що утримуються до погашення;
- фінансові активи, що є в наявності для продажу; та
- позики та дебіторська заборгованість.

Компанія класифікує фінансові активи безпосередньо після первісного визнання і, якщо це дозволено або прийнятно, переглядає встановлену класифікацію в кінці кожного фінансового року.

Фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток
Фінансовий актив відноситься до фінансових активів, які переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, якщо він класифікується як призначений для торгівлі або є таким після первісного визнання.

Фінансові активи класифікуються як призначені для торгівлі, якщо вони:

- придбані або прийняті з метою їх продажу у найближчому майбутньому;
- при первісному визнанні є частиною портфелю ідентифікованих фінансових інструментів, управління якими здійснюється спільно, та недавні операції з якими засвідчують тенденцію до отримання короткострокового прибутку; або
- є похідними інструментами (за винятком похідних інструментів, що представляють собою договори фінансової гарантії або класифіковані та ефективні інструменти хеджування).

Після первісного визнання витрати, що мають відношення до проведення операції, визнаються через прибуток чи збиток в міру їх виникнення.

Фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Активи, що придбані в торговий портфель, обліковуються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки. Компанія відображає такі прибутки та збитки у складі інших операційних прибутків/збитків.

Інвестиції, що утримуються до погашення

Якщо Компанія має намір і може утримувати до погашення боргові цінні папери, такі фінансові інструменти класифікуються як такі, що утримуються до погашення. Фінансові активи, що утримуються до погашення, спочатку визнаються за справедливою вартістю, плюс витрати, безпосередньо пов'язані з проведенням операції. Після первісного визнання, вони оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної відсоткової ставки, за вирахуванням збитків від знецінення.

Компанія не класифікує будь-які фінансові активи, як утримувані до погашення, якщо Компанія на протязі поточного фінансового року або на протязі двох попередніх фінансових років продавала або рекласифікувала до настання строку погашення інвестиції, утримувані до погашення, на більш ніж незначну суму (більш ніж незначну в порівнянні з загальною сумою інвестицій, утримуваних до погашення), за винятком продажу або рекласифікації, які:

- мають місце незадовго до дати погашення фінансового активу (наприклад, менш ніж за три місяці до настання строку погашення), і тому можливе зміну ринкової процентної ставки не зробило б істотного впливу на справедливу вартість фінансового активу;
- мають місце після отримання підприємством первісної основної суми фінансового активу практично в повному обсязі завдяки регулярним або авансовими платежами; або
- пов'язані з окремою подією, яка знаходиться поза контролем організації, не є повторюваним, і підприємство не має розумних підстав, щоб передбачати настання такої події.

Інвестиції, наявні для продажу

Наявні для продажу фінансові активи - це непохідні фінансові активи, які спеціально віднесені в дану категорію або які не були віднесені до жодної з інших трьох категорій. Після первісного визнання фінансові активи, наявні для продажу, оцінюються за справедливою вартістю, а нереалізовані прибуток або збиток визнаються в іншому сукупному прибутку.

При вибутті інвестиції накопичений прибуток або збиток, раніше відображені в іншому сукупному прибутку, визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки за період. Відсотки, зароблені або сплачені за інвестиціями, відображаються у фінансовій звітності як відсоткові доходи або витрати, з використанням ефективної ставки відсотка. Дивіденди, зароблені з інвестицій, визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки в момент отримання прав на них.

Позики та дебіторська заборгованість

Позики та дебіторська заборгованість - це непохідні фінансові активи з фіксованими або обумовленими платежами, які не котируються на активному ринку. Після первісної оцінки позики та дебіторська заборгованість обліковуються за амортизованою вартістю з використанням ефективної відсоткової ставки за вирахуванням резерву під знецінення. Амортизована вартість розраховується з урахуванням знижок або премій, що виникли при придбанні, й включає комісійні, які є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки, і витрати по здійсненню угоди. Доходи і витрати, що виникають при припиненні визнання активу у фінансовій звітності, при знеціненні та нарахування амортизації, визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки.

Компанія у своєму обліку та звітності розрізняє наступні види дебіторської заборгованості:

- Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги;
- Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами;
- Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом;
- Інша поточна дебіторська заборгованість.

Компанія оцінює вплив ефекту вартості грошових коштів у часі на статті короткострокової дебіторської заборгованості, як несуттєвий, тому враховує її за номінальною вартістю.

Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги

До складу дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги Компанія відносить дебіторську заборгованість за вже реалізовані фінансові інвестиції та надані роботи або послуги (виручку за якими вже відображено), не оплачені покупцями.

Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами

До складу дебіторської заборгованості за розрахунками за виданими авансами Компанія відносить дебіторську заборгованість, що утворилася в результаті того, що постачальникам були виплачені грошові кошти, а продукція, товари, роботи або послуги ще не були отримані Компанією.

Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом

До складу дебіторської заборгованості за розрахунками з бюджетом Компанія відносить дебіторську заборгованість фінансових і податкових органів, а також переоплату за податками, зборами та іншими платежами до бюджету. Компанія веде облік у розрізі окремих податків, платежів та зборів.

Інша поточна дебіторська заборгованість

До складу іншої поточної дебіторської заборгованості Компанія відносить дебіторську заборгованість за договорами безвідсоткової поворотної фінансової допомоги та іншу дебіторську заборгованість.

i. Справедлива вартість

Справедлива вартість – це ціна, яка була б отримана від продажу активу або сплачена за зобов'язанням при звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Найкращим свідченням справедливої вартості є ціна на активному ринку. Активний ринок – це ринок, на якому операції щодо активів і зобов'язань мають місце із достатньою частотою та в достатніх обсягах для того, щоб забезпечити інформацію щодо ціноутворення на поточній основі.

Справедлива вартість фінансових інструментів, що торгуються на активному ринку, вимірюється як добуток ціни котирування на ринку за окремим активом або зобов'язанням та їх кількості, що утримується організацією. Цей принцип дотримується, навіть якщо звичайний денний обсяг торгів на ринку не є достатнім, щоб абсорбувати кількість інструментів, які утримуються Компанією, і якщо заява на розміщення усієї позиції в межах однієї транзакції може вплинути на ціну котирування.

Портфель похідних фінансових інструментів або інших фінансових активів і фінансових зобов'язань, які не торгуються на активному ринку, оцінюється за справедливою вартістю групи фінансових активів і фінансових зобов'язань на основі ціни, яка буде отримана від продажу чистої довгої позиції (активу) за певною групою ризику або від продажу чистої короткої позиції (зобов'язання) за певною групою ризику при звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Це стосується активів, які обліковуються за справедливою вартістю на періодичній основі, якщо Компанія:

- (а) управляє групою фінансових активів та фінансових зобов'язань на основі чистої позиції за певним ринковим ризиком або кредитним ризиком певного контрагента, відповідно до внутрішньої стратегії інвестування та управління ризиками;
- (б) надає інформацію за групами активів та зобов'язань ключовому управлінському персоналу; та
- (в) ринкові ризики, включаючи тривалість схильності до конкретного ринкового ризику (або ризиків), що виникає у зв'язку з фінансовими активами і фінансовими зобов'язаннями, по суті є рівнозначними.

Методи оцінки, зокрема, моделі дисконтованих грошових потоків або моделі, що ґрунтуються на нещодавніх операціях на ринку на загальних умовах або на фінансових даних об'єктів інвестицій, застосовуються для оцінки справедливої вартості для певних фінансових інструментів, щодо яких відсутня зовнішня ринкова інформація щодо ціноутворення.

Оцінки справедливої вартості аналізуються за рівнями ієрархії справедливої вартості наступним чином:

- (i) Рівень 1 – це оцінки за цінами котирування (без застосування коригувань) на активних ринках для ідентичних активів та зобов'язань;
- (ii) Рівень 2 – це методики оцінки з усіма суттєвими параметрами, наявними для спостереження за активами та зобов'язаннями, безпосередньо (тобто, ціни) або опосередковано (тобто, визначені на основі цін), та
- (iii) Рівень 3 – це оцінки, які не базуються виключно на наявних на ринку даних (тобто, оцінка вимагає значного застосування параметрів, за якими відсутні спостереження).

Перехід з рівня на рівень ієрархії справедливої вартості вважається таким, що мав місце станом на кінець звітного періоду.

Витрати на проведення операції

Витрати на проведення операції – це додаткові витрати, що безпосередньо пов'язані із придбанням, випуском або вибуттям фінансового інструмента. Додаткові витрати – це витрати, що не були б понесені, якби операція не здійснювалась. Витрати на проведення операції включають виплати та комісійні, сплачені агентам (у тому числі працівникам, які виступають у якості торгових агентів), консультантам, брокерам та дилерам; збори, які сплачуються регулюючим органам та фондовим біржам, а також податки та збори, що стягуються при перереєстрації права власності. Витрати на проведення операції не включають премій або дисконтів за борговими зобов'язаннями, витрат на фінансування, внутрішніх адміністративних витрат чи витрат на зберігання.

Амортизована вартість

Амортизована вартість – це вартість при початковому визнанні фінансового інструмента мінус погашення основної суми боргу плюс нараховані проценти, а для фінансових активів – мінус будь-яке зменшення вартості щодо понесених збитків від знецінення. Нараховані проценти включають амортизацію відстрочених витрат за угодою при початковому визнанні та будь-яких премій або дисконту від суми погашення із використанням методу ефективної процентної ставки. Нараховані процентні доходи та нараховані процентні витрати, в тому числі нарахований купонний дохід та амортизований дисконт або премія (у тому числі комісії, які переносяться на наступні періоди при первісному визнанні, якщо такі є), не відображаються окремо, а включаються до балансової вартості відповідних статей у звіті про фінансовий стан.

Метод ефективної процентної ставки

Метод ефективної процентної ставки – це метод розподілу процентних доходів або процентних витрат протягом відповідного періоду з метою отримання постійної процентної ставки (ефективної процентної ставки) від балансової вартості інструмента. Ефективна процентна ставка – це процентна ставка, за якою розрахункові майбутні грошові виплати або надходження (без урахування майбутніх кредитних збитків) точно дисконтуються протягом очікуваного терміну дії фінансового інструмента або, у відповідних випадках, протягом коротшого терміну до чистої балансової вартості фінансового інструмента. Ефективна процентна ставка використовується для дисконтування грошових потоків по інструментах із плаваючою ставкою до наступної дати зміни процентної ставки, за винятком премії чи дисконту, які відображають кредитний спред понад плаваючу ставку, встановлену для даного інструмента, або інших змінних факторів, які не змінюються залежно від ринкових ставок. Такі премії або дисконти амортизуються протягом всього очікуваного терміну дії інструмента. Розрахунок поточної вартості включає всі комісійні та виплати, сплачені або отримані сторонами договору, що є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки.

Знецінення фінансових активів

На кожну звітну дату Компанія визначає, чи відбулося знецінення фінансового активу або групи фінансових активів.

Ознаками знецінення можуть бути:

- погіршення ситуації на ринку,

- збільшення факторів галузевого ризику,
- погіршення фінансового стану емітента,
- порушення порядку платежів,
- висока ймовірність банкрутства емітента
- визнання зниження кредитного рейтингу рейтинговим агентством.

Активи, що обліковуються за амортизованою вартістю

Якщо існує об'єктивне свідчення про появу збитків від знецінення за позиками та дебіторською заборгованістю, що обліковуються за амортизованою вартістю, сума збитку оцінюється як різниця між балансовою вартістю активів та поточною вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків (за винятком майбутніх кредитних втрат, які ще не виникли), дисконтованих за первісною ефективною ставкою відсотка по фінансовому активу (тобто за ефективною ставкою відсотка, розрахованою при первісному визнанні). Балансова вартість активу знижується або безпосередньо, або з використанням рахунку резерву. Сума збитку визнається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період.

Спочатку Компанія оцінює наявність об'єктивних ознак знецінення окремо по кожному фінансовому активу, який окремо є суттєвим, або на сукупній основі фінансових активів, які окремо не є суттєвими. Якщо встановлено, що не існує об'єктивних ознак зменшення корисності окремо оціненого фінансового активу, незалежно від того, є він суттєвим чи ні, такий актив включається до групи фінансових активів з аналогічними характеристиками кредитного ризику, і ця група фінансових активів оцінюється на предмет зменшення корисності на сукупній основі. Активи, що оцінюються на предмет знецінення індивідуально, і за якими виникає або продовжує мати місце збиток від знецінення, не включаються в сукупну оцінку на предмет знецінення.

Якщо в наступний період сума збитку від знецінення зменшується, і таке зменшення може бути об'єктивно пов'язане з подією, що сталася після того, як було визнано знецінення, раніше визнаний збиток від зменшення корисності відновлюється. Будь-яке подальше відновлення збитку від знецінення визнається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період в такому обсязі, щоб балансова вартість активу не перевищувала амортизовану вартість цього активу на дату відновлення.

Фінансові активи, наявні для продажу

Якщо зменшення справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу визнано в іншому сукупному прибутку, і при цьому мається об'єктивне свідчення знецінення активу, то накопичений збиток, визнаний у складі іншого сукупного доходу, повинен бути виключений зі складу капіталу і визнаний у прибутку чи збитку як коригування при рекласифікації, навіть якщо визнання фінансового активу не було припинено.

Сума накопиченого збитку, виключена з капіталу і визнана у прибутку чи збитку, являє собою різницю між витратами на придбання активу (за вирахуванням отриманих виплат основної суми та амортизації) та поточною справедливою вартістю, за вирахуванням збитку від знецінення цього фінансового активу, раніше визнаного в прибутку чи збитку.

Збитки від зменшення корисності, визнані у складі прибутку або збитку для інвестиції інструмент власного капіталу, класифікований як наявний для продажу, не слід сторнувати з відображенням переоцінки як прибутку чи збитку.

Якщо у наступному періоді справедлива вартість боргового інструменту класифікованого як наявний для продажу, збільшується, і це збільшення можна об'єктивно віднести до події, що трапилася після визнання збитку від знецінення у прибутку чи збитку, то збиток від знецінення слід сторнувати, причому сума сторнування визнається у прибутку чи збитку.

Фінансові активи, що обліковуються за собівартістю

Якщо є об'єктивне свідчення наявності збитку від зменшення корисності інструмента власного капіталу (який не має котирування і не обліковується за справедливою вартістю, оскільки його справедливу вартість не можна достовірно оцінити), то сума збитку від зменшення корисності оцінюється як різниця між балансовою вартістю фінансового активу та теперішньою вартістю попередньо оцінених майбутніх грошових потоків, дисконтованих за поточною ринковою нормою прибутку для подібного фінансового активу. Такі збитки від зменшення корисності не слід сторнувати.

Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають готівку в касі, залишки на поточних та інших рахунках у банках.

До інших рахунків Компанії відносяться:

- Рахунки по короткостроковим депозитам зі строком погашення 12 місяців або менше, що підвласні незначному ризику зміни вартості у національній та іноземній валютах.

Рекласифікація

Компанія:

* не повинна рекласифікувати похідний інструмент з категорії інструментів, «Оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку», протягом періоду володіння ним або поки цей інструмент знаходиться в обігу;

* не повинна рекласифікувати будь-який фінансовий інструмент з категорії «Оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку», якщо після первісного визнання такий фінансовий інструмент був визначений підприємством як «оцінюваний за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку»; і

✓ може, якщо фінансовий актив більше не утримується з метою продажу або викупу в короткостроковій перспективі (незважаючи на те що такий фінансовий актив міг би бути придбаний або прийнятий, головним чином, з метою продажу або викупу в короткостроковій перспективі), рекласифікувати такий фінансовий актив з категорії «оцінюваних за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку», за умови виконання умов, викладених у МСБО (IAS) 39.

Підприємство не повинно рекласифікувати будь-який фінансовий інструмент в категорію «Оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку» після первісного визнання.

Класифікація фінансових зобов'язань

Після первісного визнання Компанія оцінює всі фінансові зобов'язання за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка за виїтками, описаними у МСБО (IAS) 39.

Кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість – це фінансове зобов'язання, що визначається як заборгованість Компанії перед іншими особами, яку Компанія зобов'язана погасити.

Первісне визнання та подальша оцінка кредиторської заборгованості відбувається відповідно до МСБО (IAS) 39 та вищевикладених принципів.

Компанія оцінює вплив ефекту вартості грошових коштів у часі на статті короткострокової кредиторської заборгованості, як несуттєвий, тому враховує її за номінальною вартістю.

Довгострокова кредиторська заборгованість обліковується згідно із вищевикладеними принципами за амортизованою вартістю із застосуванням методу ефективної ставки відсотка.

Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги

До складу кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги Компанія відносить кредиторську заборгованість за вже придбані фінансові інвестиції чи інші активи та отримані роботи або послуги (витрати за якими вже відображено), ще не оплачені Компанією.

Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками з бюджетом Компанія відносить кредиторську заборгованість Компанії за всіма видами платежів до бюджету, включаючи податки з працівників Компанії. Компанія веде облік у розрізі окремих податків, платежів та зборів.

Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками зі страхування Компанія відносить кредиторську заборгованість за відрахуваннями на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхування майна підприємства та індивідуальне страхування його працівників.

Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками з оплати праці Компанія відносить кредиторську заборгованість з оплати праці, включаючи депоновану заробітну плату.

Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками за одержаними авансами

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками за одержаними авансами Компанія відносить кредиторську заборгованість, що утворилася в результаті того, що Компанією були отримані грошові кошти від покупців, а продукція, товари, роботи або послуги ще не були відвантажені, виконані або надані.

Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками із внутрішніх розрахунків Компанія відносить кредиторську заборгованість, що виникає у результаті операцій із пов'язаними сторонами, такими як учасники або засновники Компанії.

Інші поточні зобов'язання

До складу інших поточних зобов'язань Компанія відносить всю іншу кредиторську, чка не була віднесена до інших категорій.

Інші довгострокові зобов'язання

До складу довгострокової кредиторської заборгованості Компанія відносить всю кредиторську заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців. Подальший облік такої заборгованості відбувається за принципами, наведеними вище.

Припинення визнання фінансових активів та зобов'язань

Припинення визнання фінансових активів

Компанія припиняє визнання фінансових активів, коли:

- (а) активи погашені або права на отримання грошових потоків від активів інакше втратили свою чинність або
- (б) Компанія передала права на отримання грошових потоків від фінансових активів або уклала угоду про передачу, і при цьому
 - (і) Компанія передала в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з володінням активами, або
 - (іі) Компанія не передала та не залишила в основному всі ризики та вигоди володіння, але припинила здійснювати контроль. Контроль вважається збереженим, якщо контрагент не має практичної можливості повністю продати актив непов'язаній стороні без внесення додаткових обмежень на перепродаж.

Припинення визнання фінансових зобов'язань

Визнання фінансового зобов'язання припиняється в разі погашення, анулювання або закінчення терміну погашення відповідного зобов'язання.

При заміні одного існуючого фінансового зобов'язання іншим зобов'язанням перед тим же кредитором на суттєво відмінних умовах або у разі внесення істотних змін в умови існуючого зобов'язання, визнання первісного зобов'язання припиняється, а нове зобов'язання відображається в обліку з визнанням різниці в балансовій вартості зобов'язань у звіті про сукупні прибутки та збитки за період

Згортання фінансового активу та фінансового зобов'язання

Фінансовий актив та фінансове зобов'язання слід згортати і подавати в звіті про фінансовий стан чисту суму тільки якщо Компанія:

- На теперішній час має юридично забезпечене право на згортання визнаних сум;
- Має намір або погасити зобов'язання на нетто-основі, або продати актив й одночасно погасити зобов'язання.

Резерви

Резерви визнаються, якщо Компанія має поточне зобов'язання (юридичне або конструктивне), що виникло в результаті минулої події, та є значна ймовірність того, що для погашення зобов'язання буде потрібен відтік економічних вигід, і може бути зроблена надійна оцінка суми такого зобов'язання. Якщо Компанія передбачає отримати відшкодування деякої частини або всіх резервів, наприклад, за договором страхування, відшкодування визнається як окремий актив, але тільки в тому випадку, коли одержання відшкодування не підлягає сумніву. Витрата, що відноситься до резерву, відображається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період за вирахуванням відшкодування. Якщо вплив зміни вартості грошей у часі істотний, резерви дисконтуються за поточною ставкою до оподаткування, яка відображає, коли це доречно, ризики, характерні для конкретного зобов'язання. Якщо застосовується дисконтування, то збільшення резерву з часом визнається як витрати на фінансування.

Потенційні (умовні) зобов'язання не відображаються у фінансовій звітності, за винятком випадків, коли існує ймовірність того, що для погашення зобов'язання відбудеться вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, і при цьому сума таких зобов'язань може бути достовірно оцінена. Інформація про такі зобов'язання підлягає відображенню, за винятком випадків, коли можливість відтоку ресурсів, які являють собою економічні вигоди, є малоімовірною або суму такого зобов'язання неможливо достовірно оцінити.

Поточні забезпечення

Компанія у своєму обліку не нараховує резерв по витратам на відпустки.

Оренда

Операційна оренда - Компанія як орендар

Оренда майна, за умовами якої орендодавець фактично зберігає за собою всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на об'єкт оренди, класифікується як операційна оренда. Платежі за договорами операційної оренди рівномірно списуються на витрати протягом строку оренди і включаються до складу інших операційних витрат.

Операційна оренда - Компанія як орендодавець

Компанія відображає у звіті про фінансовий стан активи, що є предметом операційної оренди, в залежності від виду активу. Орендний дохід за договорами операційної оренди рівномірно відображається у звіті про сукупні прибутки та збитки протягом строку оренди у складі інших операційних доходів. Сукупна вартість пільг, що надаються орендарям, рівномірно відображається як зменшення орендного доходу протягом строку оренди. Первісні прямі витрати, понесені орендодавцем при підготовці та укладанні договору операційної оренди, додаються до балансової вартості активу, що є предметом оренди, і визнаються як витрати протягом строку оренди з використанням тих же принципів, які застосовуються до доходу від оренди.

Об'єкти оперативної оренди відображаються у складі активів відповідно з їхнім характером. Доходи від оренди визнаються на прямолінійній основі. Витрати понесені підприємством при отриманні доходу від оренди включаються до складу витрат періоду.

Амортизація об'єктів оперативної оренди визначається лінійним методом, згідно прийнятої облікової політики.

Визнання та оцінка доходів

Дохід – це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності Компанії, коли чисті активи збільшуються в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників.

Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань (наприклад, чисте збільшення активу в результаті продажу активів чи зменшення зобов'язань у результаті відмови від боргу, який підлягає сплаті).

Визнання доходів відбувається по справедливій вартості компенсації, яка одержана, чи підлягає одержанню. Дохід визначається під час відвантаження продукції, надання послуг, виходячи зі ступеня завершеності операції (виконаної роботи). При цьому, доходи по наданим послугам відображаються у звітному періоді після оформлення акта виконаних робіт, прийнятих споживачами.

Визнання доходів при продажу активів

Дохід від продажу фінансових інструментів, основних засобів або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Компанія передала покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
- б) за Компанією не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка, як правило, пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- в) суму доходу можна достовірно оцінити;
- г) ймовірно, що до Компанії надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією; та
- г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід визнається, тільки коли є ймовірність надходження до Компанії економічних вигід, пов'язаних з операцією. У деяких випадках цієї ймовірності може не бути до отримання компенсації або до усунення невизначеності. Проте, коли невизначеність виникає стосовно оплати суми, яка вже включена до доходу, але є сумою безнадійної заборгованості або сумою, щодо якої ймовірність відшкодування перестала існувати, така сума визнається як витрати, а не як коригування первісно визнаної суми доходу.

Доходи та витрати, пов'язані з тією самою операцією або іншою подією, визнаються одночасно. Витрати, як правило, можуть бути достовірно оцінені в разі забезпечення інших умов визнання доходу. Проте дохід не може бути визнаний, якщо витрати неможливо достовірно оцінити; за таких обставин будь-яка вже отримана за продаж товарів компенсація визнається як зобов'язання. Дохід визнається, тільки коли є ймовірність надходження до Компанії економічних вигід, пов'язаних з операцією. Але в разі виникнення невизначеності щодо можливості отримання суми, яка вже включена до доходу, неоплачувана сума або сума, стосовно якої перестає існувати ймовірність відшкодування, визнається як витрати, а не як коригування суми первісно визнаного доходу.

Дохід має оцінюватися за справедливою вартістю компенсації, яка була отримана або підлягає отриманню.

Дохід включає тільки валові надходження економічних вигід, які отримані чи підлягають отриманню Компанією на його власний рахунок. Суми, отримані від імені третіх сторін (такі, як податок з продажу, податки на товари та послуги і податок на додану вартість), не є економічними вигодами, що надходять до Компанії, і не ведуть до збільшення власного капіталу. Отже, вони виключаються з доходу.

Визнання доходів при наданні робіт/послуг

Якщо результат операції, яка передбачає надання послуг, може бути попередньо оцінений достовірно, дохід, пов'язаний з операцією, визнається шляхом посилення на той етап завершеності операції, який існує на кінець звітного періоду. Результат операції може бути попередньо оцінений достовірно у разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) можна достовірно оцінити суму доходу;
- б) є ймовірність надходження до Компанії економічних вигід, пов'язаних з операцією;
- в) можна достовірно оцінити ступінь завершеності операції на кінець звітного періоду; та
- г) можна достовірно оцінити витрати, понесені у зв'язку з операцією, та витрати, необхідні для її завершення.

(а) Компанія несе основну відповідальність за надання товарів або послуг клієнтові або за виконання замовлення, наприклад, будучи відповідальним за придатність активів або послуг, замовлених або куплених клієнтом;

(б) Компанія має ризик знецінення активів, до або після замовлення клієнта, під час транспортування або повернення;

(с) Компанія може вільно встановлювати ціни, або безпосередньо, або побічно, наприклад, шляхом надання додаткових товарів або послуг; і

(d) Компанія несе кредитний ризик клієнта в сумі, що підлягає оплаті клієнтом.

Компанія діє в якості агента, коли вона не робить впливу на істотні ризики і вигоди, пов'язані з продажем товарів або наданням послуг. Єдиною характеристикою визначальною те, що Компанія діє в якості агента, є те, що суми, зароблені Компанією, зумовлені, або фіксованою сумою винагороди по кожній операції, або встановленим відсотком від суми, виставленим замовнику.

Дохід, який виникає в результаті використання третіми сторонами активів Компанії, що приносять відсотки, роялті та дивіденди, має визнаватися якщо:

а) є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з операцією, надходять до суб'єкта господарювання; та

б) можна достовірно оцінити суму доходу.

Дохід має визнаватися на такій основі:

а) відсотки мають визнаватися із застосуванням методу ефективної ставки відсотка;

б) роялті мають визнаватися на основі принципу нарахування згідно із сутністю відповідної угоди; та

в) дивіденди мають визнаватися, коли встановлюється право акціонера на отримання виплати.

Визнання та оцінка витрат

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Визнання витрат відбувається одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Правила оцінки витрат МСФЗ не встановлені і в цьому немає необхідності, оскільки їх величина є похідною від вартості активів і зобов'язань, правила оцінки яких встановлені МСФЗ.

Витрати на персонал та відповідні відрахування

Витрати на заробітну плату та нарахування на неї, лікарняні та премії, нараховуються у тому році, в якому відповідні послуги надавалися працівниками Компанії. Компанія не має юридичного чи умовного зобов'язання сплачувати пенсійні чи інші платежі, окрім платежів по державній системі соціального страхування.

Податок на прибуток – витрати з податку на прибуток являють собою суму, що складається з поточного податку на прибуток та відстроченого податку на прибуток.

Оподаткування, податок на прибуток

Оподаткування в 2016 році здійснюється згідно Податковому кодексу України від 02 грудня 2010 р. № 2755-VI.

Система оподаткування включає податок на додану вартість, податок на прибуток підприємств, податок на доходи фізичних осіб, а також ряд інших податків.

Поточні податки розраховуються у відповідності до українських нормативних положень про оподаткування.

Відстрочені податки нараховуються за методом розрахунку заборгованості за бухгалтерським балансом. Сума відстрочених податків відображає чистий податковий ефект тимчасових різниць між вартістю активів та зобов'язань для цілей фінансового обліку та вартістю, що приймається до уваги в податковому обліку. Сума активів та зобов'язань з відстроченого оподаткування розраховується на основі очікуваної ставки податку, яка має бути застосована до прибутку, що підлягає оподаткуванню в тих роках, коли сума тимчасових різниць може бути відшкодована або реалізована. Активи з відстроченого оподаткування визнаються лише в тій мірі, наскільки є вірогідною реалізація цих активів проти майбутніх прибутків, що підлягають оподаткуванню.

У поточному періоді відстрочені податки не розраховувались.

Податок на прибуток підприємств стягується за ставкою 18%.

Поточний податок – сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (податкового збитку) за період.

Оподатковуваний прибуток (податковий збиток) – прибуток (збиток) за період, визначений відповідно до правил, установлених податковими органами, згідно з якими податки на прибуток підлягають сплаті (відшкодуванню).

Поточні податкові зобов'язання (активи) за поточний і попередній періоди оцінюються за сумою, яку передбачається сплатити податковим органам (відшкодувати у податкових органів) із застосуванням ставок оподаткування та податкового законодавства, що діють або превалюють до кінця звітного періоду.

Податкові ставки та податкове законодавство, що застосовуються для розрахунку цієї суми - це ставки і законодавство, прийняті або фактично прийняті на звітну дату в Україні чи в іншій країні, де Компанія здійснює свою діяльність і отримує оподатковуваний дохід.

Податкові активи та зобов'язання з поточного податку на прибуток також включають в себе коригування стосовно податків, сплата або відшкодування яких очікується відносно минулих періодів.

Поточні податки визнаються поза прибутком або збитком, якщо податок відноситься до статей, що визнаються в тому самому або іншому періоді поза прибутком або збитком. Отже, поточні податки, які відносяться до статей, що визнаються в тому самому або в іншому періоді:

- а) в іншому сукупному прибутку, визнаються в іншому сукупному прибутку;
- б) безпосередньо у власному капіталі, визнаються безпосередньо у власному капіталі.

Керівництво Компанії періодично здійснює оцінку позицій, відображених у податкових деклараціях, щодо яких відповідне податкове законодавство може бути по-різному інтерпретовано.

Відстрочений податок

У відношенні розрахунку та відображення відстроченого податку Компанія керується чинним Податковим кодексом України, а саме у зв'язку зі змінами до Податкового Кодексу з 2015 року платник податку, у якого річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, має право прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень відповідного розділу Податкового Кодексу.

Виплати працівникам

Товариство веде бухгалтерський облік та розкриття інформації про виплати працівникам у відповідності до МСБО 19 «Виплати працівникам».

Товариство відповідно до МСБО 19 визнає таке:

а) зобов'язання, якщо працівник надав послугу в обмін на виплати, які будуть сплачені в майбутньому;

б) витрати, якщо суб'єкт господарювання споживає економічну вигоду, що виникає внаслідок послуги, наданої працівником в обмін на виплати працівникам.

Виплати працівникам – це всі форми компенсації, що їх надає Товариство в обмін на послуги, надані працівниками.

Виплати по закінченні трудової діяльності – це виплати працівникам (окрім виплат при звільненні працівників), які підлягають сплаті після закінчення трудової діяльності.

Виплати при звільненні – це виплати працівникам, які підлягають сплаті в результаті:

а) рішення суб'єкта господарювання звільнити працівника до встановленої дати виходу на пенсію, або

б) рішення працівника погодитися на добровільне звільнення в обмін на такі виплати.

Гарантовані виплати працівникам – це виплати працівникам, які не залежать від їхньої майбутньої трудової діяльності.

Короткострокові виплати працівникам – це виплати працівникам (окрім виплат при звільненні працівників), які підлягають сплаті в повному обсязі протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду, в якому працівники надають відповідні послуги.

Програми виплат по закінченні трудової діяльності – це офіційні або неофіційні угоди, згідно з якими суб'єкт господарювання здійснює виплати по закінченні трудової діяльності одному або кільком працівникам.

Програми з визначеною виплатою – це програми виплат по закінченні трудової діяльності, крім програм з визначеним внеском.

Інші довгострокові виплати працівникам – це виплати працівникам (окрім виплат по закінченні трудової діяльності та виплат при звільненні), які не підлягають сплаті в повному обсязі протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду, в якому працівники надають відповідні послуги.

Виплати працівникам включають:

а) **короткострокові виплати працівникам**, такі як

- заробітна плата,

- внески на соціальне забезпечення,

- оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність,

- участь у прибутку та премії (якщо вони підлягають сплаті протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду).

б) **виплати при звільненні.**

Короткострокові виплати працівникам

Короткострокові виплати працівникам включають такі статті:

а) зарплати робітникам та службовцям і внески на соціальне забезпечення;

б) короткострокові компенсації за відсутність (такі як оплачена щорічна відпустка та оплачена відпустка у зв'язку з хворобою); при цьому компенсація за відсутність виплачується протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду, в якому працівники надають відповідні послуги;

в) участь у прибутку та премії, що підлягають сплаті протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду, в якому працівники надають відповідні послуги;

Витрати на виплати персоналу визнаються в періоді їх нарахування.

На оплату відпусток формуються забезпечення виходячи із суми невикористаних та за планових на поточний рік відпусток працівників. Також створюється резервування виплат персоналу на випадки звільнення. Вони складаються з резерву невикористаних відпусток понад двох років, які підлягають до виплати у разі звільнення, в якості компенсації.

Визнання та оцінка усіх короткострокових виплат працівникам

Якщо працівник надав послуги Товариству протягом облікового періоду, то недисконтовану суму короткострокових виплат працівникам, очікуваних до сплати в обмін на ці послуги, суб'єктові господарювання слід визнавати:

а) як зобов'язання (нараховані витрати) після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Якщо вже сплачена сума перевищує недисконтовану суму виплат, товариство визнає це перевищення як актив (сплачені авансом витрати) тією мірою, якою цей аванс приведе, наприклад, до зменшення майбутніх платежів або грошового відшкодування;

б) як витрати, якщо інший Стандарт не вимагає або не дозволяє включення виплат у собівартість.

Короткострокові компенсовані періоди відсутності

Товариству слід визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам у формі компенсацій за відсутність таким чином:

а) у разі накопичення компенсацій за відсутність, – під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні компенсації за відсутність;

б) у разі ненакопичення компенсацій за відсутність – під час відсутності.

Товариство може компенсувати працівникам відсутність з різних причин, включаючи:

- відпустки;
- хворобу та нетривалу непрацездатність;
- декретні відпустки для батька або матері;
- військову службу.

Виплати при звільненні

Товариство у відповідності до МСБО 19 розглядає виплати при звільненні окремо від інших виплат працівникам, оскільки подія, що приводить до виникнення зобов'язання, – це звільнення працівника, а не надання ним послуг.

Товариство визнає виплати при звільненні як зобов'язання та витрати тоді і лише тоді, коли Товариство має доведене зобов'язання:

- а) звільнити працівника або групу працівників до звичайної дати виходу на пенсію або
- б) здійснити виплати при звільненні в результаті пропозиції, зробленої для заохочення добровільного звільнення.

4. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

4.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 39 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка	Дохідний (дисконтування грошових	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними

	зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	потоків)	договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

4.2. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	2022	2021	2022	2021	2022	2021	2022	2021
Дата оцінки	31.12.22	31.12.21	31.12.22	31.12.21	31.12.22	31.12.21	31.12.22	31.12.21
Інша поточна дебіторська заборгованість	-	-	-	-	11	130	11	130
Дебіторська заборгованість за продукцію(товари, роботу, послуги)	-	-	-	-	665	622	665	622
Грошові кошти та їх еквіваленти	-	-	-	-	337	218	337	218

4.3. Рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю з використанням вихідних даних 3-го рівня ієрархії

Класи активів, оцінених за справедливою вартістю з використанням 3-го рівня ієрархії	Залишки станом на 31.12.2021р.	Придбання (продажі)	Залишки станом на 31.12.2022р.	Стаття (статті) у прибутку або збитку, у якій прибутки або
--	--------------------------------	---------------------	--------------------------------	--

				збитки визнані
Дебіторська заборгованість за продукцію(товари, роботу, послуги)	622	43	665	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	130	(119)	11	-
Грошові кошти та їх еквіваленти	218	119	337	-

4.4. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2022р.	2021р.	2022р.	2021р.
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, послуги	665	622	466	437
Інша поточна дебіторська заборгованість	11	130	11	130
Грошові кошти та їх еквіваленти	337	218	337	218

Справедлива вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, а також інвестицій неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

5. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

5.1. Чистий дохід (виручка) від реалізації

За звітні роки чисті доходи від основних операцій Компанії за категоріями включають:

	2022 рік	2021 рік
Доходи від реалізації продукції (товарів, послуг, робіт)	583	713
Собівартість	(0)	(0)
Разом	583	713

5.2. Адміністративні витрати

За звітні роки адміністративні витрати Компанії включають:

	2022 рік	2021 рік
Зарплата адміністративного апарату	601	565
Нарахування ЄСВ	137	124
Консультаційні послуги та аудит, оренда, послуги охорони приміщення, інформаційно-технічне обслуговування	142	102
Послуги банків	4	5
Амортизація нематеріальних активів та основних засобів	17	9
Разом	901	805

5.3. Інші операційні доходи та витрати

За звітні роки інші операційні доходи та витрати включають:

	2022 рік	2021 рік
Інші операційні доходи:	400	140
Операційна оренда активів	-	-
Реалізація інших оборотних активів	-	-
Дохід від списання необоротних активів	-	-
Списання кредитної заборгованості	-	-

Інші доходи	400	140
Інші операційні витрати	-	-
Собівартість реалізованих запасів	-	-
Собівартість реалізованих активів	-	-
Списана дебеторська заборгованість	-	-
Інші витрати	-	-
Фінансовий результат від іншої операційної діяльності	82	48

5.4. Розкриття статей звіту про рух грошових коштів

Стаття звіту	Віднесено до статті	2022	2021
Інші витрачання	Розрахунки з підзвітними особами, зворотна допомога	218	600

5.5. Нематеріальні активи

В балансі Товариства відображено повністю зношені нематеріальні активи:

Аналітичні дані стосовно структури та вартості нематеріальних активів:

Групи нематеріальних активів	На 01.01.2022р.		Надійшло за 2022р.	Вибуло за 2022р.		Нараховано амортизації за 2022р.	На 31.12.2022р.	
	первісна вартість	накопичена амортизація		первісна вартість	накопичена амортизація		первісна вартість	накопичена амортизація
Інші нематеріальні активи	24	18	6	-	-	6	30	24
Разом	24	18	6	-	-	6	30	24

Товариство не проводило переоцінку вартості наявних нематеріальних активів у зв'язку з відсутністю інформації щодо активного ринку на подібні активи. На звітну дату нематеріальні активи не були надані у будь-яку заставу, та не обмежені у розпорядженні та використанні Товариством.

5.6. Основні засоби

В балансі Товариства відображено вартість основних засобів (які технічно забезпечують господарську діяльність Товариства) розраховану як різниця між первісною (переоціненою) вартістю та сумою нарахованої амортизації.

Аналітичні дані стосовно структури та вартості основних засобів:

Групи основних засобів	Залишок на 01.01.2022р.		Надійшло за 2022р.	Вибуло за 2022р.		Нараховано амортизації за 2022р.	Залишок на 31.12.2022р.	
	первісна вартість	знос		первісна вартість	знос		первісна вартість	знос
Будинки, споруди та передавальні пристрої	-	-	-	-	-	-	-	-
Машини та обладнання	20	17	-	-	-	3	20	20
Транспортні засоби	-	-	-	-	-	-	-	-
Інструменти, прилади, інвентар (меблі)	-	-	-	-	-	-	-	-
Інші основні засоби	-	-	-	-	-	-	-	-
Малоцінні необоротні матеріальні активи	-	-	-	-	-	-	-	-
Разом	20	17	-	-	-	3	20	20

Товариство не проводило переоцінку основних засобів на звітну дату. У результаті вивчення цін щодо аналогічних основних засобів (відносно яких така інформація доступна), керівництво дійшло висновку, що справедлива вартість об'єктів основних засобів не суттєво відрізняється від їх справедливої вартості.

На звітну дату основні засоби не були надані у будь-яку заставу, та не обмежені у розпорядженні та використанні Товариством.

5.7. Запаси

Компанія обліковує як запаси допоміжні матеріали для споживання у процесі надання послуг, а саме: канцелярські товари, горюче-мастильні матеріали, автошини, канати, гнучий кабель,

двигуни, труби та ін. Після придбання запасів Компанія списує їх вартість на витрати того періоду, в якому їх було використано.

Станом на кінець звітних періодів, запаси на балансі Компанії складають 0 тис. грн.

5.8. Дебіторська заборгованість

В балансі Товариства відображено чисту вартість поточної дебіторської заборгованості. Це поточна дебіторська заборгованість, щодо якої створення резерву сумнівних боргів не передбачено (з причини відсутності сумнівів у платоспроможності дебіторів та інших підстав).

Найменування показника	На 01.01.2022р.	На 31.12.2022р.	у т. ч. за строками непогашення по групам:		
			до 3 місяців	від 3 до 6 міс.	від 6 до 12 міс.
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	437	466	466	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	592	494	494	-	-

Керівництво вважає, що торгова дебіторська заборгованість (за товари, роботи, послуги) буде погашена шляхом отримання грошових коштів, балансова вартість такої дебіторської заборгованості приблизно дорівнює її справедливій вартості.

Встановлено наступну класифікацію дебіторської заборгованості за строками її погашення:

- 1 група – до 3 місяців;
- 2 група – від 3 до 6 місяців;
- 3 група – від 6 до 12 місяців.

Поточна дебіторська заборгованість враховується за чистою реалізаційною вартістю. Керівництво Товариства вважає, що вся заборгованість буде повернена у відповідні терміни впродовж 12 місяців.

Дебіторська заборгованість Товариства має забезпечення.

Прострочена дебіторська заборгованість відсутня.

Перелік основних дебіторів та суми дебіторської заборгованості:

	31 грудня 2021 (тис. грн.)	31 грудня 2022 (тис. грн.)
ФОП Ахметов С.А.	13	7

5.9. Грошові кошти

	31 грудня 2021р. (тис. грн.)	31 грудня 2022 (тис. грн.)
Каса, в грн.	199	329
Поточні рахунки в банках, в грн.	19	8
Всього	218	337

Кошти розміщені на поточному рахунку UA 253805820000026508011629473 Товариства в АТ «МІБ» м. Київ МФО 3805825

5.10. Статутний капітал

Зареєстрований капітал представлений статутним капіталом, який відображено в балансі Товариства. Сума статутного капіталу складає 1 010 000,00 грн. (один мільйон десять тисяч грн. 00 коп.).

Станом на звітну дату неоплачений капітал складає 2 300,00 грн. (дві тисячі триста грн. 00 коп.).

5.11. Додатковий капітал

На звітну дату Товариство обліковує додатковий капітал у сумі 70 000,00 грн. (сімдесят тисяч грн. 00 коп.)

5.12. Резервний капітал

Резервний капітал формується з метою забезпечення покриття збитків підприємств. Встановлений законодавством розмір резервного капіталу становить не менше 25% статутного капіталу. Його формування проводиться шляхом щорічних відрахувань не менш ніж 5% відсотків з прибутку підприємств. Загальна сума резервного капіталу складає 18 тис. грн.

5.13. Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)

Нерозподілений прибуток Товариства на звітну дату складає 175 тис. грн.

5.14. Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи

Відповідно до засад, визначених МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи» події, що потребують коригування активів та зобов'язань Товариства внаслідок виникнення умовних зобов'язань та умовних активів, відсутні.

5.15. Поточні зобов'язання і забезпечення

	31 грудня 2021р. (тис. грн.)	31 грудня 2022р. (тис. грн.)
Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	-	-
Розрахунки з бюджетом	9	14
Розрахунки зі страхування	-	-
Розрахунки з оплати праці	-	-
Інші поточні зобов'язання	-	-
Всього кредиторська заборгованість	9	14

6. Розкриття іншої інформації

6.1 Умовні зобов'язання

6.1.1. Судові позови

Відсутні

6.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи вважатимуть сумнівним певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства. Податкові органи України можуть займати більш агресивну позицію у своєму тлумаченні законодавства та проведенні податкових перевірок, застосовуючи досить складний підхід. Ці фактори у поєднанні із зусиллями податкових органів, спрямованими на збільшення податкових надходжень у відповідь на зростання бюджетного тиску, можуть призвести до зростання рівня та частоти податкових перевірок, тому існує можливість, що операції та діяльність, які раніше не заперечувались, можуть бути оскаржені. У результаті можуть бути нараховані додаткові суттєві суми податків, штрафів та пені. Відповідні органи можуть проводити податкові перевірки у фінансових періодах протягом трьох календарних років після їх закінчення. Наслідки таких перевірок з боку податкових органів не можуть бути оцінені з достатнім ступенем надійності, проте вони можуть бути суттєвими для фінансового стану та діяльності організації в цілому. За певних обставин перевірка може стосуватися довших періодів. Керівництво Товариства вважає, що сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки.

6.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу.

6.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані Товариства;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- Товариства, що контролюють Товариство, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

	2021		2022	
	Операції з пов'язаними сторонами, тис. грн.	Всього, тис. грн.	Операції з пов'язаними сторонами, тис. грн.	Всього, тис. грн.
1	2	3	4	5
Короткострокові виплати працівникам (*)	-	-	-	-

Пояснення:

(*) Характер відносин – трудові відносини між Товариством та вищим керівним персоналом

Інші зв'язані сторони – учасники товариства	31.12.2021(тис. грн.)	31.12.2022(тис. грн.)
Сума операцій	-	-
Сума залишків заборгованості	-	-
Строки	-	-
Умови	Згідно штатному розпису	Згідно штатному розпису
Наявність забезпечення	Немає	Немає
Характер відшкодування при погашенні	Грошовий	Грошовий
Гарантії надані чи отримані	Немає	Немає
Резерв сумнівних боргів	Не створювався	Не створювався
Витрати стосовно безнадійної або сумнівної заборгованості	Безнадійна або сумнівна заборгованість відсутня	Безнадійна або сумнівна заборгованість відсутня

Керівництво вважає що всі операції з пов'язаними особами здійснювались на умовах які відповідають ринковим.

6.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності та ризик дефолту контрагента. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

6.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони.

Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація (*аналіз фінансової звітності контрагента, доступної до користування*) щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Застави та інші форми забезпечення Товариством не отримувались і не надавались.

6.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

За інвестиційними активами, оціненими за 3-м рівнем ієрархії, аналіз чутливості до іншого цінового ризику Товариство не здійснювало відповідно до п. 27 МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації».

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Валютні ризики Товариства виникають у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті. Товариство не володіє фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Товариства контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Товариства здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Активів, які наражаються на відсоткові ризики Товариство не має.

6.3.3 Ризик дефолту контрагента

Ризик неспроможності контрагента (боржника та будь-якого дебітора) виконати взяті на себе будь-які договірні зобов'язання перед дебітором. Ризик витрат, пов'язаних зі зміною оцінки платоспроможності дебітора (зміною кредитного рейтингу). Потенційно можливий вплив знецінення відповідних активів не повинен перевищувати 5% від загальної суми активів.

6.4. Управління капіталом

